וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה וידבר
ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע
האדמה אשר תחתיהם ותפתח הארץ את פיה
ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר
לקרח ואת כל הרכוש וירדו הם וכל אשר
להם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו
מתוך הקהל וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו
לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ ואש יצאה
מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש
מקריבי הקטרת וידבר

יהוה אל משה לאמר אמר אל אלעזר בן אהרן
הכהן וירם את המחתת מבין השרפה ואת האש
זרה הלאה כי קדשו את מחתות החטאים האלה
בנפשתם ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי
הקריבם לפני יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני
ישראל ויקח אלעזר הכהן את מחתות הנחשת
אשר הקריבו השרפים ויקעום צפוי למזבח
זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש
זר אשר לא מזרע אהרן הוא להקטיר קטרת
לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר דבר
יהוה ביד משה לו

וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל
אהרן לאמר אתם המתם את עם יהוה ויהי בהקהל
העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד
והנה כסהו הענן וירא כבוד יהוה ויבא משה ואהרן
אל פני אהל מועד

וידבר יהוה
אל משה לאמר הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה
אתם כרגע ויפלו על פניהם ויאמר משה אל אהרן
קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים
קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם כי
יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף ויקח אהרן
כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל
הנגף בעם ויתן את הקטרת ויכפר על העם ויעמד
בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה ויהיו המתים
במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד
המתים על דבר קרח וישב אהרן אל משה אל
פתח אהל מועד והמגפה נעצרה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל
בני ישראל וקח מאתם מטה למטה לבית אב מאת
כל נשיאהם לבית אבתם שנים עשר מטות איש
את שמו תכתב על מטהו ואת שם אהרן תכתב
על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם